

Začetek pogajanj med Anglijo in Italijo ter bližnji razgovori med Anglijo in Nemčijo pomenijo: Prvi korak za zvezo štirih evropskih velesil

London, 7. marca. o. Angleški poslanik v Rimu lord Perth ter tajnik zunanjega ministrstva Ingram, sta odpotovala v Rim, kjer se bodo začela pogajanja za sporazum med Anglijo in Italijo. Pogajanja bodo trajala najmanj tri dni zaradi številnih važnih vprašanj, ki so na sporedu. Začela se ne bodo pred sredo tega tedna, ker imajo v Italiji zdaj posla z obiskom poljskega zunanjega ministra Becka. Angleško uradno poročilo o začetku razgovorov z Italijo se omejuje na ugotovitev, da bodo zastopniki obeh držav skušali pri teh pogajanjih doseči pogoje za boljše sodelovanje med Italijo in Anglijo, kakor pa je bilo do nedavne preteklosti.

Nadaljevanje pogajanj z Nemčijo

London, 7. marca. o. V sredo dospe v London novi nemški zunanji minister von Ribbentrop, ki bo z angleško vlado nadalje-

val razgovore, katere je začel Hitler pretekli četrtek z angleškim poslanikom Hendersonom. Ribbentrop se bo takoj po prihodu sestal z zunanjim ministrom lordom Halifaxom in s predsednikom vlade Chamberlainom ter bo natančno razložil vse pogoje, ki jih Nemčija stavi Angliji za sklenitev tako imenovane evropske mirovne zveze štirih velikih držav. Glavni pogoj je zahteva po vrnitvi vseh nemških predvojnih kolonij. Na Hitlerjevo željo bodo pogajanja potekala v največji tajnosti in je angleško časopisje že dobilo od vlade nalog, da piše o njih obzirno ter zadržano. Pogajanja med Anglijo in Nemčijo bodo trajala več tednov.

Zveza štirih - zadnji cilj

London, 7. marca. o. Ves današnji londonski tisk posveča vso pozornost začetku italijansko-angleških razgovorov v Rimu in pa obisku nemškega zunanjega ministra Ribbentropa v Londonu. Temu pripisujejo listi še

več pomena kakor pa pogajanjem z Italijo ter menijo, da je od ugodnega izida razgovorov med Nemčijo in Anglijo odvisno, ali bo predsednik angleške vlade Chamberlain uresničil svojo veliko zamisel v evropski politiki in ustvaril zvezo štirih velikih velesil: Anglije, Francije, Nemčije in Italije.

Te države naj bi po pogajanjih, ki bodo odstranila vse nesporazume med njimi, sklenile med seboj nenapadno zvezo in pogodbo za jamstvo ravnovesja in miru v Evropi. Ni pa še jasno, kakšno ceno je pripravljen za uresničenje svoje zamisli plačati angleški ministrski predsednik Nemčiji in Italiji. Listi ugotavljajo, da je zdaj najbrž zadnja prilika, da pride do sporazuma med vodilnimi državami v Evropi in da se bo zdaj odločila usoda evropskega miru. Izražajo upanje, da bodo vse prizadete države toliko modre, da bodo uvidele za kake dobrine pri teh pogajanjih gre in da ne bodo stavile nemogočih zahtev.

300 škofov pride na evhar. kongres v Budimpešto

Budimpešta, 7. marca. o. Priprave za svetovni evharistični kongres, ki bo konec maja v Budimpešti, so v glavnem že dokončane. Iz podatkov pripravljalnega odbora se vidi, da bo kongres po obsegu in po sijaju eden največjih po vojni. Zaradi ugodne lege, ki jo ima madžarska država in zaradi popustov, ki jih bodo povsod imeli udeleženci kongresa, bo obisk iz tujih držav naravnost rekorden. Vse inozemske dostojanstvenike, bodisi cerkvene, bodisi civilne, bodo sprejeli z največjimi častmi.

Kardinal, odposlanec sv. očeta, ki pride v Budimpešto na evharistični kongres, bo gost madžarskega regenta Horthyja. Prav tako bodo regentovi gostje tudi ostalih šest kardinalov, ki pridejo pri tej priložnosti v Budimpešto. Evharističnega kongresa se bo udeležilo okoli 300 škofov.

Poljski obisk v Rimu

Rim, 7. marca. AA. (Pat). Zunanji minister Beck je prišel v Rim sredi ob 19.30. Na postaji ga je pozdravil zunanji minister grof Ciano, na postaji pa so bili še fašistični tajnik Starace, pomočnik zunanjega ministra Bastianini, državni podtajnik v predsedstvu vlade Medici del Vascelo, guverner Rima in številni drugi odličniki. Na postaji je bilo še vse osebje poljskega veleposlaništva in člani poljske kolonije. Četa vojakov mu je izkazala vojaške časti, vojaška godba pa je zaigrala poljsko himno. Železniška postaja je bila bogato okrašena s poljskimi in italijanskimi zastavami. Okoli postaje se je zbrala ogromna množica ljudi, ki je Becka navdušeno pozdravljala.

Rim, 7. marca. o. Zdi se, da bo poljski zunanji minister pri svojem obisku v Rimu skušal doseči od Italije zaslombo in podporo za poljske zadeve, ki jih ima glede nameravane zveze štirih velesil. Tej zvezi Poljaki že od nekdaj nasprotujejo in zahtevajo, da mora v vsaki taki zvezi biti Poljska, ki se ima tudi za velesilo.

Neguš in italijanska ponudba

Paris, 7. marca. o. Z ozirom na vesti, da je filijanska vlada ponudila bivšemu abesinskemu cesarju del Abesinije in 10.000 funtov letne plače, če se odpove cesarskemu naslovu, je bivši neguš izjavil dnevniku »Paris Soir«, da ne more take ponudbe, o kateri še ni nič ve, sprejeti, ker bi po njegovem to nasprotovalo mišljenju in čustvovanju abesinskega ljudstva, ki si želi baje edino njega za vladarja.

Veličastno zborovanje prekmurskih delavcev kakršnega v Prekmurju še ni bilo

Murska Sobota, 7. marca. Zborovanja, ki ga je priredila večeraj dopoldne Zveza poljedelskih delavcev s sedežem v Murski Soboti, pri nas gotovo še ni bilo, saj se ga je udeležilo iz vseh krajev Slovenske Krajine nad štiri tisoč ljudi, od katerih so nekateri prišli celo 7 ur daleč peš (n. pr. iz Moškanjcev). Zborovanje se je pričelo ob pol 12 dopoldne in je na njem govorilo kar osem govornikov. Zborovanja se je udeležilo poleg ostalih tudi lepo število odličnih zastopnikov, med katerimi smo opazili senatorja dr. Schaubacha, ki je prispeval v spremstvu okrajnega načelnika g. Bratine, mursko-soboškega župana dr. Hartnarja, ravnatelja tamkajšnje gimnazije prof. Zobca, tri zastopnike nemških delavskih uradov, ki so prišli v Slovensko Krajino sklepaj pogodbe s tamkajšnjimi kmetijci, zastopnika podobnega francoskega urada, ki je prispeval iz Zagreba z istim namenom kot nemški zastopniki, ter večje število še drugih odličnih in vplivnih osebosti. Kot prvi govornik je po otvoritvi zborovanja, ki ga je vodil predstojnik Borze dela v Murski Soboti nad vse agilni Franc Kerec, nastopil senator dr. Schaubach, ki je opisal pomembno delo sedanje vlade na socialnem polju, delo vlade za naše delavstvo. Prikazal je v izbranih besedah tudi gospodarski položaj v Prekmurju pred nastopom sedanje vlade. Posebno je poudarjal številne trgovske pogodbe, ki jih je sklenila sedanja vlada, v kateri vodi odlično politiko ravno zastopnik Slovencev dr. Anton Korošec. Edino ta vlada, ki jo imamo sedaj, je začela temeljito reševati tudi delavsko vprašanje. Za njim je govoril g. Rudolf Smersu o minimalnih mezdah, o pravicah delavcev, ki jih mo-

rajo v svojih organizacijah še doseči. Poudaril je tudi potrebo po zavarovanju naših delavcev v zamestvu, ne samo doma. Zato nam je nujno potrebna tudi tovrstna pogodba. Tudi njegov govor so zborovalci večkrat prekinili z navdušenim odobravanjem. Tretji govornik je bil g. Češnovar. V svojem govoru je predvsem poudarjal potrebo, da morajo tudi poljedelski delavci dobiti svoje zastopnike v Delavski zbornici. Zelo izčrpen govor je imel dalje g. inž. Sodja iz Ljubljane, ki je zlasti poudarjal velik pomen slovenske skupnosti, ki je ne bi bilo brez delavskega in poljedelskega stanu. Omenjal je tudi žalostno dejstvo, da si morajo prav Prekmurci iskati dela in zaslужka v tujini. Zato je tem bolj važno, da prekmurški delavci gledajo na svoj stan kot na bistven stan v sestavi slovenskega naroda, čigar srce mora biti vedno v domovini. Govoril je nato poslanec Benko iz Murske Sobotice. G. Bajlec je govoril v pristni prekmurščini. Poudaril je delo Zveze poljedelskih delavcev, ki je v kratki dobi komaj dveh let združila tako veliko množico delavstva. V tej zvezi je vpisanih samo v Murski Soboti nad 4200 članov. Poudaril je tudi, da morajo biti za marsikaj hvaležni delavnemu predsedniku te zveze Francu Kerecu. Strokovni tajnik g. Novak je v svojem govoru primerjal tudi plače, ki jih delavci prejema sedaj, in ki so jih prejimali pred dvema letoma. Plače so danes mnogo višje. Naglašal je tudi, da je samo v tej skupni organizaciji prekmurskega delavstva njihov popoln uspeh. Zato je pozval vse navzoče, naj z vso vneto tudi v bodoče delajo na to, da privabijo v to or-

Izidi prvega dela bolgarskih volitev

reev, in sicer je bilo izvoljenih 16 vladnih kandidatov in štirje opozicijski. Med kandidati opozicije, ki niso uspeli, je bivši predsednik vlade Nikola Musanov, ki je kandidiral v Ruščuku. V Ruščuku sta izvoljena Stojko Petkov, opozicionalec, in Nikola Vaskov, vladni kandidat. V Šumanu sta bila izvoljena odvetnik Mirski, demokrat, in Prodanov, socialni demokrat, oba opozicionalec. Ostali izidi volitev bodo znani najbrž do jutra. Med raznimi kandidati za poslanske volitve je tudi bivši predsednik vlade general Kimon Georgiev, ki je prijavil svojo kandidaturo v Razlogu. Sodišče je njegovo kandidaturo že potrdilo. Sofija, 7. marca. AA. O večerajšnjih volitvah so ob enih zjutraj objavili uradno poročilo, ki pravi: Večeraj je bilo v zagorski in šumanski oblasti izvoljenih 48 narodnih poslancev. V predvolilni borbi se je 30 od njih izreklo za politiko, ki jo izjva sedanja vlada.

Vojni minister brani vojsko pred napadi opozicije

Belgrad, 7. marca. Pri razpravi o proračunu vojnega ministrstva se je takozvana nacionalistična opozicija, ki jo tvorijo poslanci JNS in druge skupnice, dovolila nezadržan in nesramen napad na našo vojsko, o kateri ima sicer vedno polna usta, kadar hoče svoje politične težnje posebno poudarjati. Poslanec Rašović je v imenu opozicije napadel vojni ministerstvo in vojnega ministra Mariča samega, čigar nesebično in požrtvovalno delo je znano vsej državi, očital naši vojski korupcijo. Ta napad je vzbudil v skupščini in izven nje silovito ogorčenje, saj je jasno pokazal, da se ta »državotvorna« opozicija, ki ima v svoji sredi najvidnejše zastopnike korupcionizma, ne ustavi pred ničemer.

Na napade opozicije je vojni minister general Marič odgovoril ob koncu proračunskega razgovora takole:

»Ker sem imel pogum nastopiti proti tistim, ki so po mojem prihodu na ta položaj izvrševali zlorabe, sem postal tarča ostrih napadov. Ko me je poslanec Rašović kritiziral v finančnem odboru, sem mislil, da me je napadel zato, ker nisem predlagal v pomilostitev nekega njegovega sorodnika narednika, ki je bil obsojen na pet mesecev zapora in ki se zaradi svoje popolne nediscipliniranosti ni mogel več vrniti v vojsko.

Vse pa kaže, da je tu šlo za drugo stvar. Napadi so se nadaljevali tudi v skupščinskem plenumu. Celo po mestu se je šepetalo, kako nameravajo predložiti listine, ki bodo škodile mojemu ugledu. Davi se je govorilo, da se bo zahtevala tajna seja. Takoj moram odgovoriti: Častno in pošteno služim že 41 let. Tako dolgo traja moja nepretrgana vojaška služba. S ponosom gledam na svojo preteklost. Moje življenje in delo je odprta knjiga. Naj le pridejo gospodje, da si jo ogledajo. Mene ne more nihče oblatiti. Dopoldne sem takoj izjavil, da sem za javno sejo. V vojnem ministertvu sem izvedel popolno reorganizacijo, tako da je močote popolno nadzorstvo nad vsemi nabavami in da se prepreči vsaka zloraba. V tej smeri sem delal brez prestanka. Izključujem, da bi obstajale zlorabe, o katerih je govoril poslanec Rašović. Z velikim potrpljenjem sem poslušal Rašovičev govor, želel na ta način, da pove pred javnostjo vse, kar ve. Na to, ker je on navedel, odgovarjam samo eno:

Poslužil se bom, gospodje, pravice, ki gre vsakemu državljanu v naši državi. Tožil ga bom pred sodiščem. Tam naj dokaže, kar se je izmislil.« (Viharno pritrjevanje, ploskanje in vzkliki: »Da se ne bo skril za svojim parlamentarnim mandatom!«)

Minister vojske in mornarice je na koncu svojega govora vnovič kategorično izjavil, da to, kar je navedel Rašović proti njegovemu delu, ni res. Končno se je general Marič zahvalil poslancem, ki so stali za razne dobrohotne predloge. Izjavil je, da jih bo upošteval v mejah možnosti.

Ministrov govor so navzočini sprejeli z burnim ploskanjem in vzkliki Zivela vojska! Nato je sledilo glasovanje o proračunu ministrstva vojske in mornarice. Ker so vsi večji klubi izjavili, da so za proračun v predlagani obliki, so vsi poslanci z izjemo treh glasovali zanj.

ganizacijo še novih članov in naj se je še bolj tesno oklenelo. Kot zadnji govornik je nastopil Franc Kerec, ki je v izčrpnem in strbno pripravljenem govoru opisal v vseh podrobnostih razmere, ki vladajo doma. Poudaril je, da je Slovenska Krajina najbolj gosto naseljena pokrajina v Jugoslaviji in da v njej pride nad 100 prebivalcev na kvadratni kilometer. Opisal je tudi ono zlato dobo, ko so prekmurški delavci zaslužili v Franciji in po nekaterih drugih krajih lepe vsote denarja. Sedaj isto število delavcev, kakor je bilo nekoč, zasluži v tujini okoli dva milijona din, nekoč pa so ti delavci prinesli domov nad 18 milijonov din. G. Kerec je poudaril tudi potrebo po hvaležnosti nasproti Franciji, ki nas nikdar ni odbila, tudi ne v dobi sankcij. Letos je bilo sklenjenih toliko pogodb v Franciji in Nemčiji, da bo delavcev zmanjkalo. Pozval je tudi vse navzoče, da pripeljejo v to organizacijo tudi tiste, ki zdaj še niso včlanjeni. Delo v tej organizaciji je nesebično delo. Članarina znaša letno le 12 din, ki jo plača le tisti, ki dobi delo, kdor pa ga ne dobi, je članarina oproščen. Omenjal je tudi velike napore, s katerimi se zavzema Zveza poljedelskih delavcev tudi za to, da zgrade v Murski Soboti še drugi delavski dom za poljedelske delavce.

To je bila pač največkratnejše zborovanje, kar jih je kdaj bilo v Murski Soboti in največkratnejša in najdostojnejša manifestacija delavskih zahtev, ki danes tako težko čakajo rešitve.

Vesti 7. marca

Vse nemške konzulate v sovjetski Rusiji in vse sovjetske konzulate v Nemčiji bodo ta mesec zaprli.

Huda bitka je bila v srednji Palestini med tremi polki angleškega vojaštva in med Arabci, od katerih je bilo čez 50 mož ubitih. Angležem so močno pomagala letala.

Večeraj so dospeli v Rim poljski častniki, ki so določeni zunanjemu ministru Becku za spremljevanje pri obisku v Rimu.

Volivne pravice francoskih državljanov bodo dobili tudi Arabci iz Alžira, ne vsi, temveč tisti, ki izpolnijo določene pogoje glede vojaške službe itd. Proti temu vladnemu načrtu zelo nasprotujejo francoski naselniki v Alžiru, ki so prepričani, da bo ta zakon dal Arabcem pogum za protizakonite akcije.

Na pet let zapora in na 30.000 drahem globe je grško vojaško sodišče obsodilo neko tipkarico iz vojnega ministrstva, ker je vohunila.

Velik sprejem na čast bivšemu predsedniku Združenih držav sta priredila dr. Beneš in češkoslovaški zunanji minister dr. Krofta v soboto.

Volitve so imeli na otoku Kubi. Kandidiralo je vsega skupaj samo pet vladnih strank, ki so od 162 mest dobile 138.

Proti zvezi Iraka s Perzijo so demonstrirali študentje v Bagdadu. Naslopiji se moralo vojaštvo. Velike poplave v Kaliforniji so zahlevale do zdaj 159 smrtnih žrtev. 74 ljudi še pogrešajo.

Za člana holandskega vrhovnega gospodarskega sveta so imenovali tudi kneza Bernarda, moža prestolonaslednice Julijane.

Zlata zaloga češkoslovaške državne banke znaša nekaj nad 26.000.000 kron in se je v zadnjih mesecih nekaj zmanjšala.

Sedanja japonska vlada se bo za vsako ceno obdržala na oblasti in izvedla nalogo, ki si jo je zastavila na Kitajskem. Tako je izjavil na seji zunanji minister admiral Suecigu.

Grški prestolonaslednik in njegova žena sta se vrnila s poročne polovanja v Atene, kjer so ju navdušeno sprejeli.

Svetovno razstavo v Tokiu napovedujejo Japonci za isti čas, kakor bodo tam olimpijske igre.

Nemške dolgovne v tujini bodo postavili na drugo podlago, je izjavil novi gospodarski minister Funk pri začetku velesajma v Leipzigu. Z drugimi besedami se to pravi, da Nemčija teh dolgov ne bo plačala v gotovini, marveč kvečjemu z dobavami industrijskega blaga.

Preiskava zaradi desničarskih zarot v Franciji, ki je preteklo jesen vzbudila toliko prahu, napreduje, toda postaja nevarna za tiste, ki so to zadevo izdrezali. Opozicijsko časopisje je dokazalo, da so zarotnikom dobavljali orožje policijski agenti, ki jih je bivši notranji minister Dormoy vthotapil v desničarske obrambne organizacije, da bi tako izrazil vso zavedo. Enega glavnih obtožencev, vojvoda Pozza di Borgia so večeraj morali izpustiti iz preiskovalnega zapora.

Angleški kralj bo letos uradno obiskal Belgijo in Holandijo.

Krono in žezlo bivšega abesinskega cesarja Hajla Selasija je večeraj izročil Mussoliniju bivši abesinski podkralj maršal Graziani. Krono in žezlo bodo razstavili v rimskem kolonialnem muzeju.

Zvezo narodov hočejo uničiti avtoritarne države, je govoril večeraj na sestanku francoskega društva za Zvezo narodov stalni zastopnik Francije v Ženevi, Paul Boncour.

Češkoslovaška je trdno odločena braniti svoje meje in svojo samostojnost, tako razlaga evropsko časopisje govor zunanjega ministra dr. Hodže.

Zakrinkani neznanec, najbrž hitlerjevec, so na Dunaju napadli dom mladinskih organizacij Domovinske fronte ter dva fanta tam ustrelili. Preiskava še ni privedla do nobenega uspeha.

Pisatelj Gorkoga je dal zastrupiti Stalina, ker ga je sovražil, odkar je posređoval za Zinovjeva in Kamenjeva, ki sta prišla od bivših Leninovih sodelavcev pred sovjetsko izredno sodišče kot zarotnika. Tako je izjavil sovjetski general Krivicki pariškemu dnevniku »Epoque«. General je leta 1937 pobegnil iz Rusije.

Za 4,9 milijonov dolarjev vojnega materiala je prodala Amerika februarja v tujino. Kupile so ga Japonska, Kitajska in Sovjetska Rusija.

Avstrijsko vojno ministrstvo je vpoklicalo na službo vojaške obvezance letnikov 1917 in 1918. Politika balkanskih držav postaja ostali Evropi vzgled, je izjavil romunski odposlanec za Balkansko zvezo, Petrescu Comnen.

Tuji piloti v kitajski vojaški službi dobivajo mesečno po 2000 dolarjev plače.

Glasove o ustanovitvi judovske države v Abesiniji ali v Libiji zavrača italijansko kolonialno glosilo Azione Coloniale in jih označuje kot spletko mednarodnega judovstva.

Špansko nacionalistično trgovinsko ministrstvo se bo z vsemi uradi preselilo v Bilbao, kjer je zdaj središče vsega španskega izvoza.

Madžarska se bo oborožila, ker to zahteva njena varnost in narodni ponos, kljub temu da bo oborožitev zahtevala velikih žrtev. To je bilo najvažnejše, kar je povedal predsednik madžarske vlade v svojem velikem govoru v soboto.

83 m globoko se je spustila mala italijanska podmornica »Spirac«, ki je s tem dosegla svojevrsten rekord.

Potop Francove križarke »Baleares«

London, 7. marca. AA. Havas: Angleška admiraliteta potrjuje vest, da so rdeči rušilec torpediral križarko »Baleares« in ne »Canariase«.

Po zadnjih vesteh je baje angleški rušilec »Camfield« rešil nad 100 članov posadke s torpedirane nacionalistične križarke »Baleares«.

Barcelona, 7. marca. AA. Havas: Večeraj ob 2.15 je brodovje rušilec, ki so spremljali 3 rdeče križarke, prejelo ukaz, da naj napade 3 nacionalistične križarke in da jih naj torpedira. Rušilec »Sanchez Barceay« je spustil 4 torpede, rušilec »Almirante Anteguerca« 5 torpedov in rušilec »Le-pante« 3 torpede. Ob 2.20 je na križarki »Baleares« nastala huda eksplozija. Republikansko brodovje se je vrnilo v Carlageno ob 2.45.

Koncert A.P.Z. na Jesenicah

Jesenice, 7. marca.

V soboto nam je pripravil Akademski pevski zbor iz Ljubljane lep večer v Krekovem domu. Tega dogodka smo se na Jesenicah izredno veselili, čim smo zvedeli, da je Akademski pevski zbor sklenil vendarle gostovati tudi med jeseniškim delavstvom, ki mu je Ljubljana vse predalec, da bi hodilo tja obiskovat takšne prireditve, kakršne so koncerti našega, gotovo najboljšega moškega zbora. Pričakovali smo sicer, da nam bodo akademiki res lepo zapeli — saj o vrlih zboru, ki ga je kritika tako visoko ocenila, si res nismo upali podvomiti —, toda da bomo slišali tako krasno petje, pa vendar nismo pričakovali, saj si kaj takšnega nismo niti dobro mogli predstavljati.

Lična koncertna dvorana v Krekovem domu, ki jo za oko krasi lepe zaves ob stenah, za pevčev uho pa tudi nekoliko kaze, je bila razprodana. Na sprednjih sedežih smo opazili najvidnejše predstavnike jeseniškega javnega življenja, ki so vedno prav cenili pomen kulturnih prireditev, poleg jeseniških gospode pa je bilo v dvorani tudi veliko število tamkajšnjega delavstva in ljudi iz okolice, ki niso hoteli zamuditi izredne prilike. Koncert se je začel ob napovedani osmi uri zvečer, ko se je odgrnila odrska zavesa in se je za njo pokazala močna družina Akademskega pevskega zbora v pisani noši, ki je posebno med Gorenjci tako priljubljena, in se je pred to pisano in razigrano družino pojavil njen oče — dirigent g. France Marolt.

Naj kritično oceno o sobotnem jeseniškem koncertu Akademskega pevskega zbora napišejo glasbeni kritiki, če hočejo. Mi te kritike niti ne pričakujemo, kajti mi smo zadovoljni že s tem, kar smo sami slišali. Ne upamo si niti odločno

trditi, da je bila ravno ta ali ona pesem najlepša, kajti vse nam je akademski zbor zapel tako lepo, tako dovršeno — saj smemo tudi mi rabiti ta izraz, čeprav nismo poklicani za pisanje strokovne kritike —, da je izbira res zelo težka. Nekateri so hoteli, da bi nam zbor ponovno zapel krasno Kogojev skladbo »Rekvjem« — o tožno in veličastno pesem živih zvonov —, drugi bi radi še enkrat »Z Lambergarjem na Dunaj«, da vidijo, kako bo vrgel s konja bahavega Pegama, tretji so hoteli ponovno slišati Tomčeve »Svatske«, pesem zaljubljenke, ki gleda v mesečino, četrti, da bi jim Ribničan znova ponudil napredaj svojo suho robo ali pa da bi se popeljali s »Hosom« po deroči Savinji. Spored, ki nam ga je zapel od sile razigrani in čudovito vpeti Akademski pevski zbor, je bil tako pisan, da je prav zaradi tega zbudil še posebno pozornost in pohvalo pri navdušenih poslušalcih.

Za lep večer, ki ga je dal Akademski pevski zbor Jesenicam in okolici, smo mu vsi, ki smo ga poslušali — velika večina prvič — iskreno hvaležni ter samo želimo, da bi ta zbor tudi v bodoče ne pozabil, kako dobrodošel gost bi bil ravno na Jesenicah.

K temu poročilu naj dodamo še nekaj, na kar seveda ne smemo biti ponosni. Ne razumemo namreč ljudi, ki so dan pred koncertom smatrali za potrebno, da raznesejo po Jesenicah zlagane vesti, da je koncert Akademskega pevskega zbora odpovedan. Kje so se te vesti rodile, nam je vsem dobro znano. Zato od teh ljudi, ki so jim tudi kulturne prireditve le priložnost, da se pred vso kulturno javnostjo spet enkrat predstavijo v pravi luči, tudi kaj drugega nismo pričakovali in smo zato tudi takoj prvi hip uganili, kaj nameravajo z »odpovedanim koncertom«.

Razprava o največji tatvini v Mariboru

Maribor, 7. marca.

Danes se vrši pred malim senatom mariborskega okrožnega sodišča razprava zaradi največje tatvine, ki je bila kdaj v Mariboru izvršena. Kar je posebno zanimivo, je dejstvo, da se tatvina ni izvršila v kakšnih visokih, že na prvi pogled bogatih krogih ali v kakšni banki, temveč pri navadnem starinarju, v njegovem lokal, izvršila pa pripadajo mariborskemu običajnemu podzemlju. Gre namreč za tatvino, ki se je dogodila dne 30. decembra lani zjutraj okrog 8 v lokal starinarja Franca Pukla v Vetrinjski ulici. Starinar Pukl je precej petičen mož, ki si je s svojo trgovino pridobil lepo premoženje. Bil pa je zelo nezaupljiv ter je vedno nosil gotovino in hranilne knjižice s seboj v aktovki. Za to njegovo navado je izvedela 20letna tekstilna delavka Elza Bach iz Maribora, ki se je pri Puklu zelo pogosto mudila. Dobro si je ogledala razmere v Puklovem lokal, ter je prišla do spoznanja, da bi se dal Pukl njegov zaklad z največjo lahkoto ukrasti. Domenila se je potem s svojim prijateljem Ivanom Podjavorškom, s katerim sta napravila načrt za tatvino. Ko je dne 30. decembra prišel Pukl zjutraj v svojo trgovino, je prinesel s seboj v aktovki 78.000 din v gotovini, več hranilnih knjižic, glasečih se na 130 tisoč dinarjev ter 40.000 din zadolžnic. V lokal je šel okoli dvorišča vrata. Aktovko z zakladom je pustil na pulu, sam pa je šel odpirat glavna vrata, ki vodijo iz lokala na ulico. Ko se je čez nekaj minut vrnil v trgovino, je s strahom opazil, da mu je med tem časom njegova aktovka izginila. Ves obupan je odhitel na policijo ter je tatvino prijavil. Policija je vzela zadevo energično v roke ter je kmalu ugotovila, da so zahajali v Puklov lokal razni sumljivi elementi. Predvsem pa je padel sum na Bachovo, katero so kmalu aretirali. Zaprl so še njenega prijatelja Podjavorška in potem je bila tatvina kmalu v vseh podrobnostih pojasnjena. Bachova, ki je vedela, kako prihaja Pukl v svojo starinarjo, ga je zjutraj čakala skrita v stranišču na dvorišču. Čim je prišel, je polihoma vstopila za njim v lokal ter izmaknila aktovko in izginila. S Podjavorškom, ki jo je čakal na cesti, sta odšla

potem v prenočišče v Zagato, kjer sta si plen ogledala. S knjižicami in zadolžnicami nista vedela kaj početi, pa sta jih zažgala v peči. Presenetili je oba velik kup bankovcev, ki jih nista niti štela. — Bachova je kar vzela približno polovico — pozneje se je ugotovilo, da je bilo to približno 35.000 din ter jih dala Podjavoršku kot nagrado. Ostanek je obdržala zase. Potem pa se je spomnila svojih ostalih 5 prijateljev, s katerimi je bila v ljubavnem razmerju. Enemu je kupila zlato uro, drugemu srebrno dozo itd., tako da so vsi prejeli za novo leto od nje lepa darila. Ker se ji je zdelo nadaljnje bivanje v Mariboru prenevarno, si je vzela potni list, da bi pobegnila v Gradec. Njen beg pa ji je preprečila aretacija. Policija je zaplenila še 64.000 din, ostalo sta Podjavoršek in Bachova že razmetala.

Ob času poročila današnja razprava še traja. Bachova in Podjavoršek svojo krivdo priznata.

»Poročnik indijske brigade«
za naše naročnike 14 din, za druge 24 din.

Občni zbor združenja
trgovcev v Mariboru

Maribor, 6. marca.

Združenje trgovcev za mesto Maribor je imelo danes svoj redni letni občni zbor. Prvič se je vršil v novi dvorani v gremiljani hiši v Jurčičevi ulici 8. Iz dveh prejšnjih stanovanj v prvem nadstropju je preuredilo Združenje lani krasne, reprezentativne uradne prostore, poleg njih pa še veliko slavnostno dvorano za zborovanja in razna predavanja. To dvorano so danes dopoldne ob poldesetih mariborski trgovci dobera napolnili. Občnega zbora so se udeležili tudi član zbornice Ferdo Pintar, mestni obrtni referent dr. Senekovič, obrtno-zadružni referent Založnik ter delegati raznih gospodarskih organizacij. Poročila so podali predsednik Miloš Oset, glavni tajnik Franc Skaza in blaginjak Zidanšek.

Predsednik Miloš Oset je v svojem poročilu orisal pregledno in stvarno gospodarski položaj na splošno, posebej pa še gospodarsko stanje v Sloveniji.

Glavni tajnik Skaza Franc je v svojih izjavah orisal delo Združenja v preteklem letu ter je podal tudi statistiko mariborskega trgovstva. Zanimiva je tudi statistika: Lani je bilo v Mariboru 510 trgovcev poedincev ter 57 družb, skupaj 577 (za 1 manj, kot l. 1936). V teh podjetjih je zaposlenih 72 poslovođij, 280 pomočnikov, 171 pomočnic in 225 drugih nastavljenecv ter 146 vajencev in vajenk.

Blaginjsko poročilo Zidanška izkazuje zadovoljivo gospodarsko stanje združenja. Ob zaključku je bila sprejeta resolucija, ki jo bomo zaradi njene važnosti še posebej obravnavali.

Krasno uspel zbor bojnikov v Mariboru

Maribor, 6. marca.

Zveza bojnikov v Ljubljani je priredila danes dopoldne v Mariboru predavanje o spomenikih slovenskim vojakom, ki je bilo krasno obiskano. Dvorano Ljudske univerze na Slomškovem trgu so mariborski bojniki dočela napolnili. Med njimi smo videli mariborskega župana dr. Juvana, podžupana Zebota, zastopnika poveljnika mesta polkovnika Maslača, ravnatelja dr. Tomiška. Nastopil je tudi moški zbor pevskega društva »Maribor«, ki je zapel več lepih slovenskih vojaških pesmi. Zbrane mariborske bojnike je pozdravil zdravnik dr. Janko Pihler, nato pa je sledilo predavanje, ki ga je imel g. Pirč iz Ljubljane. Predavatelj je svoja navedbe zanimiva izvajanja spremljal z lepiimi skioptičnimi slikami. Obširno je pokazal, kako časte spomin na padle vojake drugi narodi, prikazal je krasne slike mogočnih spomenikov, ki stoje v Franciji, Italiji, na Angliškem, v Nemčiji, pri nas na Avli pri Belgradu, poleg njih pa priproste, pa z istotako globoko ljubeznijo in hvaležnostjo postavljene spomenike padlim, ki stoje po slovenskih vaseh. Potem pa je obrazložil zamisel, ki se je rodila v vrstah Zveze slovenskih bojnikov, da bi dobile slovenske žrtve svetovne vojne skupen spomenik, ki naj bi stal pri skupnem zatočišču vseh Slovencev, pri Mariji Pomagaj na Brezjah. Njegovi izvajanja so bila sprejeta z velikim navdušenjem ter bo to predavanje gotovo doseglo med mariborskimi bojniki cilj, kateremu je bilo namenjeno.

Zborovanje bojnikov
v Celju

Celje, 6. marca.

Nabito polna opatijska cerkev v Celju je pričala, da se Celjani prav radi spominjamo tistih, ki so prelivali kri za našo domovino, ki so izkrcavali na bojnih poljanah. Ob toplih, do srca segajočih besedah predsednika Zveze bojnikov g. Rataja iz Trbovelj so se marsikateremu zasolile oči, ko se je spomnil svojih dragih, katere je vojna vihira iztrgala iz njihovega kroga, četudi so ga tako željno pričakovali. Ob devetih se je zbralo v veliki dvorani Ljudske posojilnice lepo število bojnikov. Zapeli so pod vodstvom g. Cerarja »Oj ti soldaški boben« in »Oj Doberdob« — slovenskih fantov grob«. Predsednik Zveze bojnikov je pozdravil zastopnika oblasti okrajnega načelnika g. dr. Ivana Zobca, mestnega župana g. Alojzija Miheličiča in vse navzoče. Sledilo je predavanje s skioptičnimi slikami. Tajnik osrednjega društva, poštni kontrolor g. Lukež Rudolf iz Ljubljane, nas je s svojim predavanjem vodil po naši domovini in nam prikazal krasne spomenike, ki jih je postavil slovenski narod svojim boriteljem, ki so padli za svobodo naše domovine. Celjani so z vsem srcem pozdravili lepo zamisel Zveze bojnikov, da bi Slovence postavili na naših Brezjah spomenik neznanemu slovenskemu vojaku, in jo bodo tudi podprli.

Javna dela v Ljubljani Zimska pomoč brezposelnim

Poročali smo že o javnih delih, ki jih je uvedla ljubljanska mestna občina za zimsko pomoč brezposelnim delavcem. Ta dela se izvršujejo na različnih delih mesta: kanalizacijska in cestna dela, dela v mestni vrtinariji ter regulacijska dela na Gradu. Zaposlenih je skupno okrog 350 delavcev, ki se menjavajo v skupinah na tri tedne — kajti priglasi jih je na socialnem uradu nad 800 brezposelnih, ki prosijo za delo, a socialni urad skuša vsem nuditi svojo pomoč. Izvršujejo se sledeča cestna dela:

Pot v Tivoli

Med naseljem v Rožni dolini in Spodnjo Šiško ni nobene prave zvezne komunikacije, ki bi omogočala hitro zvezo med obema naselji. Že dolgo so želeli prebivalci obeh naselij dobiti krajši prehod preko Tivolija, kajti sedanja zveza je zaradi železnice nerodna in dolga z ozirom na zelo kratko zračno razdaljo med obema naselji. Zato se je sedanja občinska uprava odločila, da zniža teren v odseku med Potjo na Rožnik ter Nunsko ulico za 2 in pol metra in zgradi v podaljšku Ceste v Rožno dolino 12 m široko izprehajalno pot, ki bo v zvezi z zgradbo poti od glavne Tivolske aleje do ribnika tvorila zelo važno in najkrajšo komunikacijsko zvezo med Spodnjo Šiško in Rožno dolino. Ta nova pot pa bo tudi v prav lep okras Tivolskemu parku.

Pot na Rožnik

Že lansko leto je mestna občina začela regulirati rožniška pota v priuerno širino in tudi v

Filmi

»V vrtnicu belih noč« (Kino Matica). Do vseh podrobnosti izdelan film zapuša v gledalcih silen vtis. Vešča roka režiserja se pozna na vsakem prizoru: življenje v Petrogradu ni nališpano pa tudi ne preveč obzirno prikazano. Igra je popolna, silna, preveč dovršena za zgodbo, ki je napol kriminal, napol pa slika razvrta v petrograjskih »visokih« krogih. Stil igre je tipično francoski. Njeh pretiravanj, njikre okorelosti in trdote, ki jih človek vidi nešeto v vsakem nemškem filmu. Zlasti se odlikuje glavni igralec. Vse se zлага v celoto. Napetosti ne ustvarjajo samokresi, temveč inteligentni igralci s kreacijami, ki so v filmih zelo redke. Samo škoda, kakor smo že dejali, da so vsi soustvarjalci filma porabili toliko sile in moči za subjekt, ki tega ne zasluži.

Zagorje ob Savi

Zagorje, 4. marca.

V Zagorju se do nadaljnjega »Slovenski dom« kolportira, t. j. dostavlja tudi popoldan na dom. Marsikomu je s tem spričo oddaljenosti pošte ter blatnih cest prav ustrezeno!

T. P. D. gradi pri nas na polju poleg svoje nove, velike stanovanjske hiše, velikansko leseno lopo za spravljanje, t. j. deponažo premoga, ki v poletnih mesecih ne gre v promet. Dozdevno prednja lopa ne obeta kakih redukcij?

Za zagorsko občino je objavljen pasji kontumac. Pri morajo bit ali na vrvi ali pa morajo imeti nagobčnik!

Nov lokalni vlak bo menda vozil iz Ljubljane do Litije in obratno. Če vest ustreza resnici, se bo Litijanom izpolnila že dostikrat izražena želja. Vendar pa bi tudi Zagorjani radi videli, če bi vlak vozil ne samo do Litije, temveč do Zagorja kot nadomestek za silno slabe železniške zveze, ki jih imamo za Litijo. Z Litijo imajo Zagorjani mnogo posla: tam je sedež glavarstva, sodišča in davkarje. Dodati je treba še to, da ima zagorska občina skoraj 10.000 prebivalcev. Zato naša prošnja ni tako neutemeljena.

Vremensko poročilo

Rateče-Planica: +1, sončno, mirno, osrenjen sneg, 80 cm, skakalnica uporabna.
Kranjska gora: —1, sončno, mirno, 43 cm osrenjenega snega, sankalskiše uporabno.
Vrhi: 150 cm snega.
Krnica: 200 cm snega.
Pokljuka: 0, sončno, mirno, 80 cm osrenjenega snega.
Se. Jancez ob Boh. jezeru: —4, sončno, mirno, 15 cm snega.
Bohinj-Zlatograd: —3, mirno, 40 cm snega.
Koma: —5, sončno, mirno, 170 cm osrenjenega snega.

vzdolžnem profilu. Ta dela se letos nadaljujejo na odseku od Francoskih šanc preko križišča poti vzhodno od Šišenskega vrha dalje po južnem pobočju Šišenskega vrha do Drenika. To delo je potrebno zlasti iz tujkoprometnih ozirav in ga vsi sprehajalci po rožniških potih toplo pozdravljajo. Sedanja občinska uprava namerja še v tekočem letu, če bodo dopuščala finančna sredstva, nadaljevati z delom in bo napravila ter izboljšala pot od Tivolske grašnice mimo vodnega rezervoarja do križišča poti vzhodno od Šišenskega vrha. (Enako potrebna pa bi bila tudi regulacija voznih poti na Goloven, zlasti pristopi, ki so zdaj zelo oteženi, ali pa jih sploh ni — n. pr. z Dolenjske ceste.)

Z regulacijo Ljubljanske je zadelo mestno občino tudi naloga ureditve rečnih brežin. Obenem s to ureditvijo pa je treba regulirati obrežne ceste, ulice in trge. Zdej nivelirajo klanec na križišču Prul in Grubarjevega nabrežja (pri nekdanji Martinčevi žagi) ter urejujejo obrežje na tako imenovani »Spici«. Ureditvi tega lepega predela bo sledila tudi uravnavna brežin ob Grubarjevem prekopu. Delo izvršuje tehnični oddelk cestne uprave. Načrt za ureditev brežin je napravil prof. Plečnik.

Pot na Brdo

V odseku med Zadrudnimi opekarnami in plovarno »Opeko« razširjajo cesto od sedanjih 3 m na širina 8 m ter se bo uredilo novo vozišče, na južni strani pa bodo uredili hodnik za pešce. To delo je bilo zelo potrebno, ker je bila situacija zaradi prehude ožine in odvodnega jarka na desni strani zelo nevarna. Prebivalci Brda bodo to delo gotovo z veseljem pozdravili, saj je ta ožina pomenjala zanje vedno zelo nevarno mesto.

Kanalizacijska dela

Kakor preteklo leto je mestna občina tudi v letošnjem letu začela s kanalizacijskimi deli v raznih okrajih mesta. Zlasti tam, kjer je bilo to potrebno zaradi nastopajoče talne vode in deževnice. Taki kraji so predvsem v Šiški, na Viču in v Trnovskem okraju. Mnogo stranskih ulic, ki niso imele kanalov in kjer so se morali hišni posestniki pomagati z greznicami in ponikovnicami, je dobilo zdaj kanalsko zvezo z zbiralniki. Dolej so bili zgrajeni v letošnjem letu novi kanali v Šiški in to v Malgajevi ulici, Cernetovi in Svačičevi ulici. Zdej dovršujejo kanale v Lepodvorski, Jernejevi in Gasliški cesti, dalje pa tudi na Trdinovi cesti, v Rožni ulici, Cesti XVII ter v Viški ulici in v Korunovi ulici v Trnovem.

Ta kanalizacijska in mestna dela izvršuje mestni gradbeni urad z brezposelnimi delavci. K stroškom prispevajo hišni posestniki prizadetih ulic na ta način, da založe denar za gradnjo — mestna občina pa jim bo te stroške poračunala pri kanalski pristojbini.

Brezposelni opravljajo tudi razna dela v mestni vrtinariji, zlasti taki, ki so slabotnejši in manj sposobni za težja dela. Z izkopom kanala in pa ureditvijo terena pri bazarju pod hotelom »Belle-vue« so odpravili znano leglo komarjev; zanemareni bazar pa tudi sam na sebi ni bil nikak okras Tivolskemu parku.

Pri vseh omenjenih delih so zaposleni mestni brezposelnih, ki jih zaposluje mestna občina, da jim tako daje pomoč v zimskem času, ko je brezposelnost najbolj pereča. Dela pa so važna tudi za mesto samo, saj mu nudijo koristno izpolnitev tako v regulacijskem, kakor v estetskem pogledu.

Katoliško prosvetno društvo v Šiški. V ponedeljek, dne 7. t. m., ob 20 bo v samostanski dvorani prosvetni večer prevz. gosp. knezofka dr. Antona B. Jegliča. Skioptične slike bo pojasnjeval ravnatelj gosp. V. Zor. Predvajal se bo film pogrebniš svecanosti, žalostinke bo zapel pevski odsek.

KINO UNION Tel. 22-21

Danes premiera! Samo ena predstava ob 16. uri! (Večerne odpadejo radi koncerta) HARRY BAUR veliki francoski umetnik v svoji najodličnejši kreaciji kot pariški taksisofer v filmu

Pariz

Toliko lepote, čustvenosti, plemenitosti srca in duše že dolgo ni vsebovalo kako filmsko delo.

»Gospod Gérard je že trikrat prošil za premeščenje v Pariz,« je vpadel prijatelj knjižničar, »toda vedno brez uspeha... Ah, gospod Germain, ali bi vi mogli doseči to zanj?«

»Lahko,« je rekel profesor. »Ali sta že slišala kaj o tiskovnem uradu, gospoda?«

»Da,« je odgovoril knjižničar. »Tiskovni urad je zavod, ki je bil ustanovljen na pobudo ministrstva za zunanje zadeve in ki ima nalogo zbirati podatke in propagandni material; služi naj za to, da bi preprečil vse narode, ki se ne vojskujejo, da se borimo za pravico in svobodo narodov.«

»Ah,« sem odgovoril, »ali niso o tem že vsi prepričani?«

»Se ne.«

»Toliko bolj, če mi bo ta nevednost ljudi pomagala, da bom mogel priti v Pariz. Ali mislite, gospod profesor, da je res možno, da bi prišel tja?«

»O tem ne boste prav nič dvomili, če vam na kratko pojasnim nalogo tega urada,« je rekel profesor. »Tudi jaz sem tam v službi, in sicer v oddelku za diplomatske informacije. Oddelki imajo ime po tem, ker mora zbirati vse listine in dokaze, ki jih potrebujejo voditelji naše zunanje politike. Poleg onih, ki preučujejo gospodarsko važnost teh podatkov, potrebujejo tudi takih, ki nam jih prevajajo. Ali me sedaj razumete?«

»Pričenjam razumeti.«

»Urad je star komaj štirinajst dni. Lahko si mislite, da imamo dovolj prevajalcev za angleščino, nemščino in druge svetovne jezike. Profesor Legras s filozofskega oddelka v Dijonu je naš prevajalec za ruščino. Toda za

Pierre BENOIT: **VELIKI JEZ**
Roman iz irskih bojev za svobodo

kavkaška narečja, zlasti za mingrelščino, bi se zelo čutil, če...«

»Tudi jaz,« sem nehoti pripomnil. »Priporočam vam gosp. Gérard,« je rekel prijatelj knjižničar. »Nujno je, da pride v Pariz.«

»Jaz bom jutri v Parizu,« je odvrnil Germain Martin. »Pojutrišnjem bom govoril z gospodi iz zunanjega ministrstva. Ti bodo ukrenili potrebno pri vojaških oblasteh. Če bo šlo vse po sreči, dragi gospod Gérard, upam, da boste v osmih dneh premeščeni od štirinajstega oddelka k dva in dvajsetemu. Zelo bom vesel, ko vas bom smel pozdraviti kot svojega tovariša.«

Ljubezni profesor se je poslovil. »No, kaj pravite?« je menil knjižničar, ko so se zaprla vrata, »to lahko imenujemo srečno naključje, ne? Vidite, z delom pridemo do vsega.«

»Do vsega,« sem rekel zamišljeno in opazoval utrjene oči svojega skromnega prijatelja, ki so bile od prehudega dela že čisto bojne.

»Da, do vsega,« sem ponovil sam pri sebi, »ampak samo tisti, ki zna svoje delo izkoristiti.«

Razvajeni sčnek lastnika ene največjih naših avtomobilskih tovarn, mladinec Vincent Laboulbène, je imel v tiskovnem uradu zavidičljiv položaj ordonanca. Spoznal sem ga leta 1911

v Sissoneu, kjer sem bil štiri tedne. Nato sem ga še nekajkrat srečal v Parizu. Kadarkoli me je srečal, me je peljal s svojim ropotajočim avtom. Prav dobrodošel mi je bil prihranek denarja, ki bi ga bil uporabil z vožnjo na podzemski železnici in z avtobusi.

V prvih dneh nove službe me je pozdravil z veseljem vzklikom, ko me je spoznal:

»Gospod François Gérard!«

Takoj je pokazal, da ve, kaj se spodobi. Ker je bilo moje delo skoraj čisto diplomatskega značaja, sem smel spati doma in nositi civilno obleko. Mladi Laboulbène je moral kot naveden ordonanc nositi neslavno uniformo vojaka iz dva in dvajsetega oddelka. Ni mi treba posebej omenjati, da je bila njegova sivkasto sinja vojaška bluza mnogo bolj krojena, ko pa moja civilna suknja.

Cepprav je sicer zelo prijetni Vincenc Laboulbène kazal v svoji izbrazbi naravnost čudovito neznanje, mi je vendar postal kmalu koristen.

Ves ustroj kakega urada nam je kmalu poznal, če vemo, kako je razdeljeno delo urada po posameznih oddelkih. Kdor dobro pozna okvir dela, bo kmalu tudi temeljito spoznal stvar samo. S to znanostjo me je seznanil prav Vincent Laboulbène.

Tiskovni urad v ulici François I. je bil velikaško in luksuzno opre-

ljeno šestnadstropno poslopje. Pisarna za diplomatska obvestila, kjer sem bil zaposlen jaz, je bila v tretjem nadstropju. Ker nisem imel v začetku še nobenega poznanstva, sem bil vedno prej v uradu, kakor tovariši, ki so bili vsi pomembne osebnosti v književnosti, na vseučiliščih in v časnikarstvu. Mladi Laboulbène mi je tedaj vedno delal družino.

»Kako zelo ste se postarali, odkar sem Vas zadnjič videl v Sissoneu,« mi je rekel nekega dne z odkritostjo ljudi, ki radi svojega podedovanega bogastva nikdar ne skrivajo svojih misli.

To je pa bilo tudi res. Vse neprijetnosti, skrb in pa rana, vse to me je tedaj zelo postaralo. Lasje so mi na sencih že čisto posiveli. Bil sem podoben pet in štiridesletniku; a tudi med ljudmi teh let bi bil našel koga bolj ohranjenega, kakor sem bil jaz.

Ta zunanost me je res nekoliko motila.

»Bil sem ranjen,« sem odgovoril suho.

Vincent Laboulbène me je pogledal s tako ponižnimi očmi, da bi omehtal z njimi celo carinika. Da bi se mu ne zdelo, da sem zanj nedostopen, sem se začel razgovarjati z njim o lepih tipkarijah, ki so bile v tiskovnem uradu. To je bila snov, ki ga je zelo zanimala.

Ko me je o tej stvari čisto natančno poizvedel, je še pristavil:

»Vendar vam moram reči tole: Naravnost sijajno je, da ste v tej starosti edini pri nas, ki zna mingrelščino in ki je napisal že toliko lepih stvari.«

Zaprl mi je sa-

Od tu in tam

Izredno uspela akademija ZFO

Vremensko poročilo »Slovenskega doma«

Narodna skupščina je v petek zvečer izglasovala proračun vojnega ministrstva skoro soglasno (trije glasovi proti). Nato sta prišla na dan proračuna prometnega ministrstva in ministrstva za pošto in telegraf. Obadva sta bila sprejeta v soboto. Danes pa skupščina obravnava proračune gradbenega ministrstva, ministrstva trgovine in industrije in ministrstva za gozdove in rudnike.

Obtožbe, ki so jih nekateri poslanci opozicije izrekli na račun vojnega ministra Mariča, bodo dobile svoj odmev in zaključek pred sodiščem, ker je minister general Marič izjavil, da bo klevetnike tožil.

Belgrajska »Ta-Tac« bo nemoteno lahko poslovala v tistem obsegu, kakor je poslovala do dne, ko je bila sprejeta nova uredba o velikih trgovskih hišah. Trgovinsko ministrstvo je namreč izdalo »Ta-Tac« dovoljenje za sedem obrti, za tiste, za katere je imela trditev že prej dovoljenje. V področju Belgrada izdaja ta dovoljenja trgovinski minister, v banovinah pa ban. Zadeva glede zagrebške podružnice »Ta-Tac« pa še ni končana, ker teče tožba trditve proti mestnemu županu zaradi odškodnine. Trditev smatra, da je bila ukinitelj njene podružnice v Zagrebu nezakonita in morajo zato plačati odškodnino tisti javni funkcionarji, ki so prepoved izdali. Prepoved trgovine je v Zagrebu izdala prvostopna obrtna oblast, namreč občina.

Jugoslovanska hotelirska zveza je imela svoje zborovanje v soboto v Zagrebu. Hotelirji so sklenili poslati trgovinskemu ministru spomenico s točnimi podatki o zadolženosti hotelirjev in ga prosili, da na seji vlade sproži vprašanje sanacije hotelirstva. Obenem so si hotelirji zamislili rešitev svojega stanja tudi s tem, da se uvede turistični dinar in vsa propaganda v tujini prilagodi konkurenci tujih turističnih držav, zlasti pa je treba povečati propagando v Nemčiji, Angliji, Avstriji in Češkoslovaški. Končno so se hotelirji izrekli tudi za prisilno stanovsko organizacijo po banovinah. V tem slednjem bodo najbrž uspešni, ker je trgovinski minister obljubil, da bo upošteval ta predlog pri spremembah obrtnega zakona.

Posebne turistične vlake v Dalmacijo bo uvedla češkoslovaška organizacija »Cedok«. Obenem bo organizacija odprla svoje podružnice v Splitu, Dubrovniku in Sušaku. Računajo, da bo »Cedok« zbral za Dalmacijo okroglo 25.000 turistov iz Češkoslovaške.

Povpraševanje po aluminiju je na vseh svetovnih trgih izredno veliko. Tovarna aluminija v Lozovcu v Dalmaciji ima toliko naročil, da jih ne more izvršiti. Vodstvo tovarne je bilo prisiljeno pospešiti instalacijo 12 peči, katere so nameravali dati v obrat leko mnogo kasneje. Tovarna bo tako v kratkem imela 28 peči.

Na smrtni postelji je priznal težak zločin, izvršen pred 17 leti, kmet Andrija Mitrovič iz Neština blizu Novega Sada. Pred 17 leti so ljudje našli v gozdu obešeno Anastazijo Kuljan. Zenska je bila najprej ubita, potem pa obešena. Zločina so obdolžili nekega reveža, ki je bil sicer nekaj časa zaprt, potem pa izpuščen. Pravega zločinca pa niso našli vse do sedaj, ko je kmet Mitrovič priznal, da je imenovan zločin izvršil.

Triletni otrok je s hišo vred zgorel v Dubrovniku. Delavec Luka Deković si je gradil hišico. Še nedovršeno je dal prekriti z deskami in se v njej nastanil. Včeraj sta oče in mati odšla iz doma in pustila doma le sinčka Dinka. Nenadoma pa je izbruhnil požar v hiši. Otroci si ni mogel nič pomagati, ker je bila hiša zaklenjena. Preden so prišli na pomoč gasilci, je hišica zgorela in v njo vred otrok. Opekeli se je tudi pes, ki je stražil hišo, pa med požarom ni hotel pobegniti stran. Zavijal je in skakal v vrata, kakor da bi hotel rešiti otroka iz nesreče.

Spomenik nadškofu dr. Ante Bauerju bodo postavili v Zagrebu. Izdelal ga bo znani kipar Frančiš. Kip bo predstavljal nadškofa v svečanem ornatu z mitro, s pastirsko palico v roki, z desno roko pa bo blagoslovljal. Skico si je ogledal in jo odobril nadškof dr. Stepinac. Spomenik bo postavilo društvo za olepševanje Zagreba.

Delničarji Narodne banke so se včeraj zbrali v Belgradu. Zborovanje je vodil guverner Narodne banke dr. Radosavljevič. Prijavilo se je bilo 239 delničarjev z 39.697 delničarji in z 232 glasovi. Glavno besedo je imel generalni ravnatelj Poštne hranilnice dr. Nedeljković, ki je na dolgo in široko razkladal uspehe Narodne banke in govoril o nalogah, ki jih še ima izvesti. Delničarji so nato izvolili nekaj novih odbornikov mesto tistih, ki so izpadli iz odbora po določilih pravil.

Stirikrat je hotel prodati svojo hčerko Arnavi Salija Bećirovič iz Uroševca. Privraku je je prodal za pet tisočakov. Ko jih je zapravil, se mu je zadelo, da je preprosto prodal svojo hčerko. Šel je in priredil gostijo, na katero je povabil novega »zeta«. Novi zet je dal tri jurje in hčerka je v drugo rajala od doma. Prvi mož zaradi sramote ni hotel nobene odškodnine. Tudi z drugim »zeto« je Salija naredil enako kot s prvim. Našel je tretjega in mu hčerko prodal spet za nekaj jurjev. Ko pa je hotel tudi tega opehariti in hčerko, ki je stara komaj 20 let, prodati že četrtič, mu je izpodletelo. Tretji »zet« je prišel na očetov dom po hčerko, toda Salija je ni dal. Ker ni šlo drugače, je »zet« pograbil Salijevega sinčka in ga odpeljal na svoj dom. Ni ga hotel vrniti prej, dokler ne dobi žene nazaj. V zadevo se je nazadnje morala vtakniti policija, ki je Salijo prisilila, da je hčerko vrnil »zetu«, za to pa dobil otroka nazaj.

105 let starega moža, ki je v obrambi ubil svojega vnuka, je sodišče v Kragujevcu oprostil. Jovan Milanović je svoje veliko imetje ob stoletnici rojstva izročil vnuku Dragotinu pod pogojem, da bo za njega skrbel, kakor se je glasila tozadevna pogodba. Toda Dragotin je zašel na slaba pota. Zabel je pijančevati in kvartopriti, da je šel kos za kosom imetja na boben. Tudi z dedom se ni več razumel. Če mu je ta kaj dejal, ga je Dragotin razbil. Ko je hotel Dragotin prodati še hišo, je nastal prepir med njim na eni ter ženo in dedom na drugi strani. Dragotin je najprej ženo oklofotal in jo vrgel ven, nato pa vrata zaklenil in skučil proti dedu. Starec ga je dvakrat udaril s palico po glavi, da je napadalec padel. Ko se je pobral, je spet naskočil. Takrat pa je starec pograbil sekiro in vnuku razklal glavo.

O zvestem psu poročajo iz Stare Kanjiže. Pred tednom je tam umrla 78 letna vdova Lukača Lukay, ki je dolga leta živela v samotni in imela za varuha le psa. Starka je psa negovala zato, ker ji je bil zvest ter je ni nikdar pustil samo. Ko pa je starka nenadoma umrla, se je psa lotila ožost. Niti ni jedel več časa, ko je starka ležala na odru. Tudi na pokopališče jo je spremil. Tam se je vlegel na grob in se ni dotaknil nobene jedi, ki so mu jo prinesli ljudje. Po treh dneh je poginil.

Ljubljana, 7. marca.

Kot uvod za veliko mednarodno mladinsko prireditve, ki bo v dneh od 26. do 29. junija letos, je Zveza fantovskih odsekov s sodelovanjem dekliških krožkov snoči v unijonski dvorani priredila svojo prvo veliko preizkušnjo. Vsa naša javnost z veliko pozornostjo in zanimanjem sledi delu slovenske katoliške mladinske organizacije in zato ni čudno, da je bila velika unijonska dvorana mnogo pretesna, da bi mogla sprejeti toliko število gledalcev, kot jih je prišlo pogledat neutrudno delo slovenskih fantov in deklet. Ne samo Ljubljana, ampak tudi dežela je hotela videti včerajšnjo prireditve in zato ni čudno, da so zamudniki, ki niso kupili vstopnic v predprodaji, ostali brez njih in morali oditi domov.

Akademijo so s svojim obiskom počastili vsi predstavniki našega javnega življenja. Občinstvo je z navdušenjem pozdravilo zlasti prevz. škofa dr. Gregorija Rožmana in bana dr. Natlačena. Med ostalimi odličniki smo opazili predsednika apelacije dr. Vladimira Golio, generala Dodica, ljubljanskega župana dr. Adlešiča, ministra v pok. dr. Kulovca, podbana dr. St. Majcena, dekana bogoslovne fakultete vseučilišnega prof. dr. Slaviča, predsednika Prosvetne zveze vseučilišnega prof. dr. Lukmana, gospo soprog ministrov dr. Kreka, upravnika policije dr. Hacinu in druge.

Za uvod snočnega programa je godba »Sloge« zaigrala slavnostno fanfaro, kateri je sledila državna himna, ki jo je občinstvo poslušalo stoje. Državni himni je sledil program, ki se je razvijal točno in natančno brez zamud in je trajal dve uri. Ves program je občinstvo navdušeno sprejelo in odobravalo. Kot prve so nastopile mladenke v belih oblekah, 12 po številu, ki so s svojim rajanjem takoj osvojile vse navzoče. Njim je sledilo šest mornarčkov. Svojo nalogo so izvršili vneto in odlično. Za malimi mornarčki je sledila ritmična gimnastika, ki jo je izvajalo osem članic. Vaja in izvajanje je bilo odlično. Prva točka na orodju je bila konj. Med stare, preizkušene mednarodne telovadne tek-

movance, kot so br. Kermayner, Hvale in Varšek, se je vrnilo to pot tudi nekaj mlajših, med katerimi moramo omeniti predvsem Jeseničana Natlačena, ki je s svojimi vajami tako na konju, bradli in drogu pokazal, da bo znal v kratkem zamenjati vse naše telovadce. Izvedba njegovih vaj je odlična, precizna, elegantna in natančna. Le včasih se loti malo pretežke vaje, kar se je zlasti videlo pri njegovi vaji na drogu. Za vajo na konju je sledila vaja z žogo, ki jo je izvajalo šest članic. Vaja je bila za naše razmere originalna, težka in brezhibno izvajana. Zahtevala pa je brez dvoma zelo veliko treninga od onih, ki so jo izvajali. Za staro simbolično vajo »Za materjo« je nastopilo deset mladcev, ki so pokazali gimnastiko, ki se vsak večer vadi po naših neštevitih telovadnih domovih.

Pred odmorom je še dr. Žitko, predsednik Zveze fantovskih odsekov, v svojem govoru poudaril delo in zavest slovenske fantovske organizacije in med drugim poudaril, da je znala slovenska mladina ostati značilna in trdna ves čas od leta 1929 dalje in da so danes načela Zveze fantovskih odsekov ista, kot so bila leta 1929: Bog in domovina. Višek navdušenja je bil nastal v dvorani, ko je godba zaigrala himno Zveze fantovskih odsekov, ki jo je vse občinstvo pelo stoje.

Za govorom dr. Žitka smo videli dobro uspel film februarjskih smučarskih mednarodnih tekem Z.F.O. na Crnem vrhu.

V drugem delu akademije je bilo na programu osem točk, med katerimi so ljudje z največjim zanimanjem sledili orodni telovadbi, kjer je zlasti br. Varšek z vajo na drogu šel viharen aplavz. Akademijo je zaključilo 16 deklet v slovenskih narodnih nošah z vajo: »Slovenke rajajo«.

Napredek, ki smo ga opazili od lanske akademije, pa do letos, je velik in zaznaten. Zveza fantovskih odsekov bo kmalu nadomestila zamujena leta. Z včerajšnjo prireditvijo Z.F.O. je to pokazala. Po akademiji se navdušena mladina nikakor ni hotela raziti in je še pred Unionom navdušeno pela himno slovenskih fantov in »Hej Slovenci« ter vzklikala slovenskim voditeljem.

Neznosne razmere na naši tehniki Resolucija Zveze strokovnih klubov tehniške fakultete v Ljubljani

V dobi napredka tehnike, ko so gospodarstveniki komaj kos praktični izrabi vseh dožanj, kaže slovenska tehnika v praktični izobrazbi tehnične naraščajo kaj klavno lice. Poslopje ob Askerčevi ulici, zidano s privatnim kapitalom, neštetočkrat popravljeno, prezidano in prizidano — to je naša slovenska tehnika. Brez laboratorijev, knjižnic, s pomanjkanjem najnujnejših prostorov — vzgaja bodoče inženirje petih strok. Vsako delo naših znanstvenikov, ki z idealizmom vzgajajo tehniški naraščaj, je pod takimi pogoji skrajno oteženo. Uspehi znanstvenega dela, katere drugi narodi s ponosom poudarjajo, bodo morali pri teh razmerah pri nas izostati.

Študenti tehnike se zavedajo tega žalostnega dejstva ter so brez iluzij z ozirom na naše praktično delo v poljku. Popolnoma se zavedajo, da nas naša tehnika more izobraziti le kot teoretike — pasivne ljudi.

Ze več let obstoji akcija za izpopolnitev celotne univerze. Viden uspeh te borbe je univerzitetna knjižnica. Težko so bile borbe za njo, toda z vztrajnostjo smo dosegli, da nam je država zgradila stavbo, prvo po vojni, na slovenskih tleh. Akcija obstoja še danes, boj za kredite pa je vsako leto trši. Medtem ko se država trudi za izpopolnitev belgrajske univerze, ko se za-

grebska univerzitetna oblast poteguje za izpopolnitev zagrebške univerze, se v Ljubljani morajo boriti — študentje — katerih prvi namen bi bil študij — enkrat za knjižnico, drugič za kemični inštitut, tretjič za strojnega.

Slovenski tehniki v svesti si važnosti tehnike za Slovence, zlasti v narodnem gospodarstvu, pozivamo vso slovensko javnost, slovenske poslance, kot narodne zastopnike v parlamentu, gg. ministra dr. Korošca in dr. Kreka, da nas podprejo v naših zahtevah, postavljenih iz potrebe slovenskega naroda.

V cilju, vzgojiti si inženirje, ki bodo znali pravilno reševati naloge, stavljenе po naših gospodarskih potrebah, zahtevamo:

1. V redni državni proračun za leto 1938-39 morajo biti vnešene postavke, ki jih je stavila univerzna uprava in volja študentov.
2. Da morajo biti predloženi amandmani sprejeti, ker le na ta način moremo delno rešiti krizo naše slovenske tehnike.
3. Da mora finančno ministrstvo dati na razpolago zadostne kredite za popolno dograditev ne samo tehnike v Belgradu in Zagrebu, temveč tudi v Ljubljani.

Ljubljana : Concordia 2 : 2 (1 : 1)

Ob pol štirih je prišla Concordia in sicer takole: Kozmec, Rabič, Paviša, Pukšec, Eibel, Vučkovski, Beda, Martinovič-Jazbec, Pospisil, Vidmar. Ljubljana pa je g. Dukiču iz Sarajeva postavila tele može: Pogačnik, Hassl, Zitnik, Boncelj, Pupo, Vodišek, Janežič, Pepček, Lah, Slapar, Erber.

Prve napade je v silovitem slogu izvedla Ljubljana. Ze v 5 minut je padel prvi gol, ki ga je zabil Pepček. Ljubljanska silnost je trajala morda še dobrih deset minut, potem pa se je začela uveljavljati Concordia, ki je v 27. minuti po Martinoviču izenačila. V drugem polčasu je Ljubljana zopet povedla, pa le do 23. minute, ko je Pospisil ponovno izenačil; in pri tem izenačenju je dokončno tudi ostalo kljub temeljitim prizadevanjem ene in druge strani.

Moštv sta igrali borbeno in lepo. Concordia je pokazala boljše sigurnost in boljše kondicijo. Občinstva je bilo približno 3000.

Pregled ostalih tekem

V Belgradu je na igrišču Jedinstva Gradjanski komaj in slučajno premagal domačine s pičlim rezultatom 1:0 (0:0). Gol za dve potrebni točki je zabil šele v drugem polčasu Lešnik. Gradjanski je igral slabo in ni izpolnil pričakovanja 3000 gledalcev ki so prišli gledat klub, ki je pred enim »ednom« premagal na Dunaju avstrijsko reprezentanco. Slab je bil zlasti napad. Tekmo je sodil dobro in objektivno g. Popović.

Na igrišču BSK-a pa je BSK pred 3000 gledalci premagal »majstra z morja« z 4:0 (1:0). Niti BSK ni v svoji prvi pomladni igri pokazal niti posebnega. Gole so zabil Miša Marjanović 2, Vučadinović in Podhradski pa po enega. Na tekmi je prišlo tudi do pretepa in sicer najprej med Lehnerjem in Matošičem ml., v katerega se se takoj vmešali še Glišovič in Matošič st. in pa seveda Stevovič. Le ostri intervenciji sodnika g. Podupskega se je zahaljati, da ni prišlo do težjih incidentov. Pomlajeni Hajduk ni bil kos BSK, njegov najboljši mož je bil golman Čulič.

Pred 3000 gledalci, ki so pa odšli iz igrišča v Maksimiru nezadovoljni z igro jesenskega prvaka, je premagal Hašk belgrajski BASK z 2:0 (1:0). Pri Hašku je bil slab zlasti napad. Niti Kacijan niti Hitrec nista znala haškovega napadu dati malo več življenja in temperamenta. BASK je prišel v Zagreb s širimi rezervami, zato je imel Hašk najboljšo priliko, da bi si izboljšal goldiferenco. Gole sta zabila srednji krilec Gajer in Kacijan.

Neodločen rezultat pa je bil tudi v Sarajevu, kjer sta se spoprijela Slavija in Jugoslavija. Igra obeh klubov je bila slaba in monotona. Zaslugu za neodločen rezultat pa ima predvsem ožja obramba Jugoslavije z golmanom Spasičem.

Slika tablice prvo pomladno nedeljo je takale:

Hašk	10	8	1	1	27:10	17
BSK	10	8	1	1	30:15	17
Gradjanski	10	5	2	3	20:14	12
Slavija	10	4	2	4	13:14	10
Hajduk	10	3	4	3	19:23	10
Jugoslavija	10	3	2	5	12:11	8
Bask	10	3	1	6	17:22	7
Ljubljana	10	2	3	5	12:22	7
Jedinstvo	10	3	1	6	5:19	7
Concordia	10	2	1	7	14:34	5

KINO SLOGA
Nenadkriljiva gracioznost divne filmske umetnice v prekrasnem romantičnem filmu
SONJE HENIE
Kraljica ledu
prinaša iznenadenja in senzacije.
Rezervirajte si vstopnice!

Prvi razred je pose al ozi mno

Prvi razred je zopet začel z delom. Včeraj so se na ljubljanskih tleh pomerili trije pari: Hermes in Kranj, Jadran in Svoboda ter Mars in Reka. Hermes je ugnal Kranjčane s 3:2. S tem je tudi postal prav za prav že zmagovalac ljubljanske ožje tekmovalne skupine. Huda bitka je bila to — pa kar dosti fair; malokje smo bili ob tako važnem srečanju priča tolikšni obojestranski fairnessi. Hermesani so se pokazali zavedne športnike, saj niso vračali boba za fižol. Zmaga je bila tesna, pa popolnoma zaslužena. Sodil je objektivno in prav dobro g. Vrhovnik. Podoba je, da imajo klubi v tega mladega sodnika precejšnje zaupanje, ki ga po svojem sojenju vsekakor tudi zasluži.

Jadran je pogostil Svobodo s postanimi pustnimi »krofi«; Svoboda se je hotela revanžirati, pa ni mogla biti tako dardžljiva, ker je za lokalni praznik napakla vse premalo »materiala«.

Na Viču pa je priredila Reka gostu Marsu kaj lep korzo. Šest krasnih daril je romalo v Poljane za spomin. Reško moštvo je pokazalo danes prav uspešno in zelo lepo igro. Jež prijaža zopet v formo in tudi Legat se »delac«. Počakajmo, morda nas Vičani še utegnejo letos prav prijetno presenetiti! Lepo bi bilo!

Narodne dame in Karla Bulovčeva

Umetnica Karla Bulovčeva nam je z ozirom na sobotni članek poslala sledeči dopis:

Spoštovani gospod urednik! Prosim, priobčite v vašem cenjenem listu, sledeče: Na razstavo umetnic Male zveze sem bila povabljena. Udeležila se je nisem po lastni krivdi. Sem revna. Ko so dame zvedele, da nimam denarja za okvirje, so mi dovolile, da razstavljam poljubno število del, ker je pa kriza in so tudi dame revne, je s tem vse povedano. Želim, da bi se dame še naprej tako kulturno udeleževale. Od srca jim privoščim, da bi si v najkrajšem času gmočno opomogle. Če bi se meni tako slabo godilo kot njim, bi že zdavnaj resignirala. Tako pa vztrajam — saj imam v njihovem nesebičnem kulturnem delovanju svetel zgled za zdaj in za bodočnost.

S spoštovanjem

Karla Bulovčeva - Mrakova.

Zgornji odgovor ge. Bulovčeve zadosti pojasnjuje, kje je krivda, da se ona ni mogla udeležiti razstave. Država je za razstavo žrtvovala veliko, morda bi se bilo iz tistega denarja narodnim damam le posrečilo dobiti kake ficke za okvirje k slikam Karle Bulovčeve. Ker bi bilo na vse zadnje le malo čudno, če bi ji kdo preprečil udeležbo na razstavi zaradi del samih, jo je bilo pa treba onemogočiti zaradi okvirjev. Okvirji so pa, kajpada za kulturno udeleževanje nekaterih krogov bistvenega pomena...

Kraj	Barometer sto stanje	Temperatura v °C	Relativna vlažnost	Veter (smernost in moč)	Padavine mm	Vreme
Ljubljana	770.4	14.0	-0.2	85	6	E ₁
Maribor	767.7	17.0	4.0	70	10	NW ₁
Zagreb	774.6	7.0	0.0	45	3	W ₁
Belgrad	774.6	7.0	1.0	90	0	SSW ₁
Sarajevo	777	7.0	1.0	95	10	0
Sušak	773.0	18.0	9.0	5	0	NE ₁
Split	772.4	17.0	9	40	0	0
Kumbar	771.2	17.0	7.0	60	0	0
Rab	773.1	16.0	9.0	50	0	ENE ₁

Vremenska napoved: Večinoma jasno, čez dan toplo vreme.

Splošne pripombe o poteku vremena v Ljubljani od včeraj do danes:

V soboto je bila iz noči do 9.10 gosta nizka megla, ki se je redčila do 10.30, ostali čas do 12.30 je bilo popolnoma jasno. Ob 12.15 so se pojavili lahki oblaki cirusi, ki pa so ob 12.30 zopet izginili. Popoldne in ponoči je bilo jasno in mirno vreme.

Tudi včeraj (nedelja) je ležala nad Ljubljano zelo gosta in nizka megla do 9.30. Ko se je pričela redčiti in je posijalo sonce ob 10.20, je popolnoma izginila, pojavila pa se je majhna plast visokih oblakov (cirusi), ki so ostali ves dan. Popoldne je bilo lepo sončno vreme brez vetra, ponoči pa jasno.

Najvišja toplota zraka v soboto 12.4° C.

Najnižja toplota zraka včeraj —1° C.

Ljubljana danes Koledar

Danes, 7. marca: Tomaž Akvinski.
Torek, 8. marca: Jan. od Boga

Nočno službo imajo lekarne: mr. Sušnik, Mariju. trg; mr. Kuralt, Gosposvetska cesta 10; mr. Bohinec, Rimska cesta 31.

Vse prijatelje klavirske igre opozarjamo na koncert našega pomembnega pianista Ivana Noča, ki bo v petek, dne 11. t. m. ob 20 zvečer v veliki filharmonični dvorani. V I. delu svojega koncerta bo igral g. Ivan Noč Bach-Busonijsvo točato v d-molu in Brahmsovo sonato v f-molu, del koncertnega sporeda je posvečen delom nemrtnega skladatelja Chopina, katere dela izvaja Noč z neko posebno ljubeznijo. Ostali deli sporeda obsega dela skladateljev novejših dob. Natančni spored priobčimo jutri. Opozarjamo, da se prodaja vstopnic vrši v Matični knjižarni.

Wiener Sängerknaben nastopijo drevi ob 20 v veliki unijonski dvorani. I. del koncertnega sporeda obsega štiri stare madrigale, v II. delu pojo enodejansko spevoigro Visokost pravi, v III. delu pa Schuberta, Brahmsa, Straussa in narodne pesmi. Zbor šteje 20 mladih pevcev pod vodstvom dirigenta Leopolda Weningerja. Do pol 7 se dobe vstopnice v prodaji v knjižarni Glasbene Matice, od 7 pa pri večerni blagajni pred veliko unijonsko dvorano. Opozarjamo, da je stojišč na razklozalo le omejeno število, sedeži pa so od 10 do 40 din.

Franciskanska prosveta M.O. v Ljubljani priredi v torek, 8. t. m. ob 8 zvečer v franciskanski dvorani skioptično predavanje: »Tiziano Vecellio«. Ob izbranih slikah bo predaval dr. P. Roman Tominec o življenju in delu velikega mojstra renesanse (1477 do 1576). Predprodaja vstopnic po 3 in 2 din v pisarni »Pax et bonum« v franciskanski pasaji.

Predavanje prof. Jožeta Zemljaka: Slovenstvo in mednarodni svet, ki bi moralo biti v okviru predavalnega cikla društva »Danice«, »Savice« in »Zarje« v ponedeljek, dne 7. t. m., smo zaradi koncerta mladinskega pevskega zbora »Wiener-Sängerknaben« preložili na četrtek, dne 10. t. m., ob navadnem času in na navadnem kraju. — Na delo krščanske!

Jugoslov.-češkoslovaška liga vabi na Masarykovo proslavo, ki bo danes ob 18 v franciskanski dvorani.

Ljubljansko gledališče

DRAMA — začetek ob 8 zvečer:
Ponedeljek, 7. marca zaprto.

Torek, 8. marca: »Zadrega nad zadrego«, Red A.
Sreda, 9. marca: »Gospoda Glembejčev«. Premier-ski abonma.
Četrtek, 1. marca: »Gospodična Julija. Snubač«. Red Četrtek.

OPERA — začetek ob 8 zvečer:
Ponedeljek, 7. marca zaprto.

Torek, 8. marca: »Jakobine«. Premiera. Premier-ski abonma. Goslovanje g. M. Rusa.
Sreda, 9. marca: »Heltejac. Red Sreda.

KRATEK OPIS VREMENA V MESCUI FEBRUARJU 1938.

Trak zraka, reduciran na 0° je znašal v povprečku 740.0 mm. Najvišji 750.0 mm je bil dne 25. februarja, najnižji 723.1 mm dne 13. 2. Opazovanje se je izvršilo na barometru.

Temperatura zraka: Srednja mesečna je znašala —0.2°C. Najvišja 10.0 je bila dne 28. februarja, najnižja —9.2 dne 21. februarja.

Trak vodnih par je znašal v povprečku 3.7 mm. Najvišji 5.3 mm je bil 11. februarja, najnižji 2.2 mm dne 20. in 21. februarja.

Relativna vlažnost je znašala v povprečku 83%, najvišja 98% je bila dne 18.2, najnižja 42% dne 12. februarja.

Padavinskih dni je bilo skupaj 5. Celotna množina padavin v tem mesecu je znašala 18.0 mm. Največjo padavino smo imeli dne 17. februarja, in sicer 11.5 mm. Snežilo je v dneh 2, 15, 16, 17, in 19. februarja. Redke snežinke so padale dne 14. februarja.

Meglenih dni je bilo 10 (deset).

Število vedrih dni (povprečno pod 2.0) znaša 8. Število oblačnih dni (povprečno nad 8.0) znaša 5. Mrzlih dni (maksimum pod 0) ni bilo nobenega.

Hladnih dni (minimum pod 0) smo imeli 27.

Vetrovnost: V tem mesecu sta prevladovala SE in W.

Ob koncu preteklega zimeškega tromesečja navedemo še sledeče podatke: Srednja temperatura te meteorološke zimeške dobe znaša —1.0 C°, skupno število padavin v tem mesecu je znašalo 30. Ako primerjamo skupno množino padavin letošnje zime s številom normale, ki smo jo dobili na podlagi 35 letne opazovalne periode in ki znaša za to tromesečje 250 mm, vidimo, da je bila letošnja zima mokra precej nad normalo. Ker je pa znašala povprečna temperatura zraka v minulem tromesečju le —1.0 C° opisuje meteorologija tako zimo kot milo.

Vsa opazovanja so se izvršila v Ljubljani.

Nekaj iz življenja pesnika d'Annunzia

Mož, ki je še umreti hotel drugače kot drugi ljudje

Nekaj let pred svojo smrtjo je italijanski pesnik d'Annunzio živel skoro čisto pozabljen v svoji vili ob Gardskem jezeru v severni Italiji. Le od časa do časa je kakšna njegova originalna ideja nekoliko vzbudila pozornost vsaj pri ljudeh v bližnji okolici njegovega doma. V naslednjem navajamo nekaj zanimivih zgodbic iz njegovega življenja.

Njegova vila ob Gardskem jezeru je bolj podobna malemu gradiču, v katerem so bili prostori urejeni precej bomo. Pesnik d'Annunzio je spal na majhni železni postelji, ki precej spominja na Napoleoneve čase. Pri njem je morala vsaka služkinja nositi čevlje iz klobučevine. Zelo redko kdaj je bila tista prilika, da sta se mu smela približati tudi njegov sluga in vrtnar. Prvemu je d'Annunzio dal ime po slavnem Dante-u, drugemu pa je bilo ime Virgil. Italijan. vlada mu je tudi dovoljevala, da so bivali na njegovem posestvu ob Gardskem jezeru tudi vojaki, ki pa jim ni nikdar dovolil, da bi se preveč približevali njegovi vili.

42 oblek, 72 svilenih srajc itd.

D'Annunzio je imel tudi kaj rad, če se je javnost zanj zanimala, ali pa celo, če je vzbujal zaradi kakega svojega dela celo veliko pozornost. Podpiral je vse, kar bi moglo njegovemu imenu prinesiti kaj slave. Prišlo mu je vse prav in mu je bilo tudi to všeč, da se je javnost vtilkala celo v takšne stvari, ki so za veličino njegovega pesniškega duha res ne prevelikega pomena. Tako je nekoč nek časopis objavil inventar, ki ga je imel d'Annunzio. V tej objavi je bilo zapisano, da je imel d'Annunzio 72 svilenih srajc, 14 ducatov nogavic, 57 parov čevljev, 69 parov rokavic, 150 krayat, 20 ducatov robocev, tri dežnike vijoličaste barve, 10 zelenih sončnikov, 42 oblek in še celo vrsto drugih stvari, kakor jih navadno ljudje nimajo.

S topovi nad soseda, „ki nima okusa za barve“

D'Annunzio tudi vsaka barva ni bila všeč. To dokazuje tale primer: Ob obali Gardskega jezera je v pristanišču ob njegovi vili leto in dan bila zasidrana majhna vojna ladja. Da ni bila čisto brez pomena tu, za to je že poskrbel d'Annunzio sam. Sicer je ta ladja služila »miru«. Vedno je bilo dosti ljudi na njej, povečini samo gostje, ki jih je d'Annunzio toliko rad povabil na krajšo vožnjo po jezeru. Nekega dne pa se je moralo nekaj zgoditi, kajti vsa okolica je bila nenadoma od sile razburjena nad nečim: Na d'Annunzijevo ladjo je nepričakovano zaplapolala bojna zastava. Bojno razpoloženi pesnik se je bil namreč namenil, da z jezera bombardira vilo svojega soseda. Kaj ga

je neki toliko razjezilo? Vzrok tega njegovega sklepa je bil res od sile tehten. Njegov sosed je bil precej premožen industrijalec. Ker je hotel tudi na zunaj pokazati, da nekaj ima, je skušal svojo vilo pobarvati tako, kakor druge vile ob Gardskem jezeru niso bile. Dal ji je roza-barvo. Te barve pa d'Annunzio nikdar ni mogel videti in se je zato sklenil maščevati nad svojim sosedom, »ki ima tako malo okusa za barve«. Najprej je seveda svojega soseda opozoril na to in ga prosil, naj svojo vilo drugače pobarva. Ker se pa sosed ni zmenil niti za njegove opomine, je d'Annunzio sklenil, da gre nanj z »vojsko«. Pravijo, da ni dosti manjkal, pa bi bilo res prišlo do bombardiranja vile in da se je treba zahvaliti le policiji, da d'Annunzio ni začel z granatami iz topa, ki ga je njegova ladja tudi imela, obiskovati sosedovo vilo in jo porušiti v razvaline.

Soba za zadnjo uro

D'Annunzijeva vila je obdana z zidom iz modrega marmorja tako, da je bila res bolj podobna majhni utrdbi. Med temnozelenimi cipresami na njegovem vrtu je bil postavljen top. Vse stene d'Annunzijevega stanovanja so bile popisane z najrazličnejšimi izreki v prozi in stihih, ki jih je zložil d'Annunzio. Eno od svojih sob si je namenil za zadnjo uro. Stene te sobe so bile vse obložene z jelenovo kožo, okrašeno z zlatimi obeski. V kotu je stala postelja, na katero naj bi ga po njegovi smrti položili na pare. Ob vzglavje si je d'Annunzio položil zlato masko in dvojce bodal.

Smrt pa ga je le ukanila

Čim je d'Annunzio zasluhlil, da se mu bliža zadnja ura, ni hotel ničesar slišati o kakšni navadni smrti. Hotel je ostati do smrti originalen, tudi umreti je hotel drugače, kot umirajo drugi ljudje. Takole je pred svojo smrtjo oznanil ljudem: V neki sobi je kopalnica z neko kemično tekočino. Vanjo bo stopil d'Annunzio, ko se mu bo smrt čisto približala. Tekočina je takšna, da bo takoj povzročila mojo smrt, moje telo pa bo tako razkrojilo, da o njem ne bo nikakega sledu več.

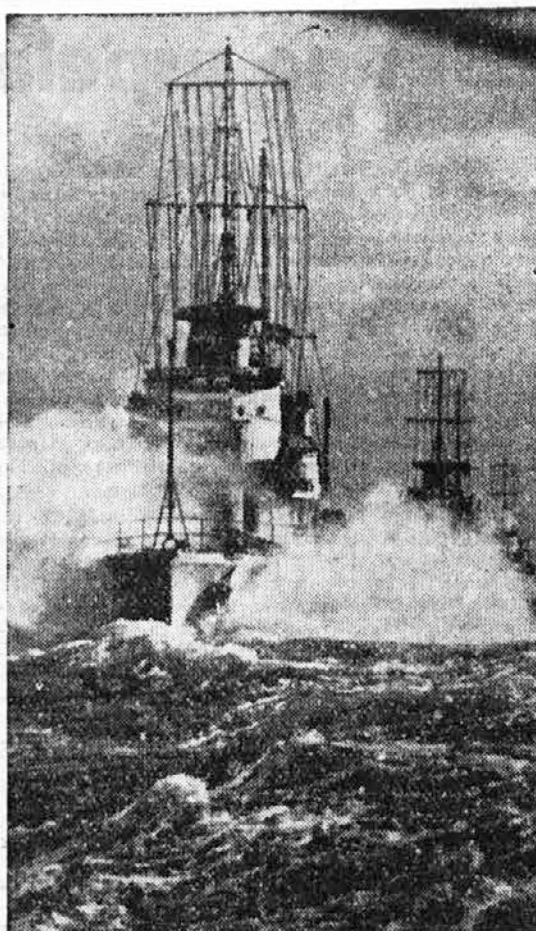
Smrt pa je d'Annunzia vendar presenetila in je prišla takrat, ko nanjo ni niti malo pomislil.

»Mi odpustiš, ker sem bila ves teden tako jezna na te?«
»Seveda, dragica. S tem sem prihranil tristo dinarjev!«

»Kaj je prav za prav vzrok njune razporeke?«
»Njuna poroka.«

Avstrijska vojska na smučeh.

Najmodernejši angleški rušilec v Sredozemskem morju.

Še vedno kradejo otroke

V Ameriki še vedno niso prenehali z ugrabljanjem otrok, ki imajo bogate starše. Takšen primer se je pripetil spet zadnjič in je vzbudil v vsej ameriški javnosti veliko zgražanja nad tovrstnimi razbojniškimi tipi. Ko je šel 12 letni šolarček Peter Levine, iz Newyorka, v šolo, so ga neznanci ugrabili in od tedaj ni o njem nobenega sledu več. Na naslov otrokovih staršev je prišlo pismo, v katerem razbojnik zahteva odškodnino 60.000 dolarjev. Starši so se toliko bali za otroka, da ga ne bi neznani zločinci umorili, da si o tem dogodu v začetku niso niti upali obvestiti policije. Kajti če bi lopovi zvedeli za takšno prijavo na policijo, bi se otroku gotovo ne godilo dobro. Nazadnje pa, ko ni bilo nobenega drugega upanja več, da bi starši dobili otroka nazaj, so se le odločili iti na policijo in ji vso stvar razložiti. Prosimi pa so, naj policija ne slika za temi banditi, da ne bi na ta način bilo ogroženo otrokovo življenje. Policija takšne prošnje staršev najbrž ne bo mogla upoštevati in bo poskušala otroka še kako izslediti. Koliko je dozdaj že imela uspeha, ni znano, verjetno pa je, da jim ta primer dela še hude težave, ker tovrstni tatovi niso kar tako, da bi jim brž prišli na sled.

„Zvezde na be'grajskem nočnem nebu“

Poročevalec časopisa »Berliner Tageblatt« je iz Beograda napisal zanimivo poročilo, ki ga je ta list objavil pod naslovom: »Vojna za kavarniško petel«. Nekako takole piše: »Razne zvezde na be'grajskem nočnem nebu« so začele hud boj proti zahtevi tamkajšnje policije, da morajo vse pevačice be'grajskih nočnih lokalov delati pred posebno komisijo izpit, s katerim naj bi šele dokazale svoje umetniške sposobnosti in dostojno vedenje. Pevačice je po be'grajskih nočnih lokalih lepo število. Pojejo po veliki večini skoraj same srbske narodne pesmi. Mnogo od njih je cigank. Te pevačice ponavadi nimajo nikake predhodne izobrazbe za ta poklic. Dosti je med njimi tudi takšnih, ki se še na note ne razumejo, kljub temu pa so si pridobile velik sloves in veljavo za prave umetnice. Največ pa je takšnih, ki stoje na zelo nizki stopnji in zato so te pevačice postale prava

nadloga za Beograd. Policija je tem razmeram sklenila napraviti konec in zahtevala, da morajo vse pevačice, ki hočejo nastopati po be'grajskih lokalih, narediti prej pred posebno komisijo izpit. Večina pevačic se je temu z vso silo uprla. Po udarile so tudi, da petja narodnih pesmi po nočnih lokalih nimajo pravice kritizirati glasbeni kritiki, pač pa naj sodijo o njem le obiskovalci nočnih lokalov sami. Temu stališču so se pridružili tudi številni člani cigankovih godb. No, in tako je izbruhnila na veliko zadovoljstvo be'grajskega občinstva vojna med glasbeniki in pevačicami na eni in med policijo na drugi strani. Za izid te vojne se vea javnost silno zanima.

Morda se bo kakšna zvezda na tem sijajnem be'grajskem nočnem nebu le utrnila. Saj je to nebo včasih le tako »nizko«, da ga doseže tudi pendrek.

Uničeni špansko-maverski spomenik

Teruel, za katerega so se bili tako krvavi in dolgotrajni boji, je bil že prej enkrat v Francovih rokah, pa so ga rdeči z zvijačo zavzeli. Poveljnik Francovih čet v Teruelu, kakor pripoveduje neki francoski časnikar, je bil sošolec republikanskega častnika Rojoja, ki je pred nekaj meseci skušal zvaliti na led prav tako sošolca iz častniške šole, poveljnika in junaškega branitelja Alcazarja v Toledu. Če se mu načrt ni posrečil tam, se mu je v Teruelu, Rojo je namreč poklical k telefonu svojega nekdanjega tovariša, mu obljubljal življenje in varnost, če se takoj vda. Poveljnik Teruela, manj junaški kot njegov tovariš Moscardo iz Toleda, se je vdal in izročil mesto rdečim. Toda po srčnih bojih so ga nacionalisti zopet dobili v svoje roke. Dobili so seveda le bolj ime in postojanko, od mesta samega pa skoraj ni ostalo drugega kot kup ruševin.

Teruel je bil, kakor toliko drugih španskih mest, ki jih je vojna vihra opustošila in oropala izrednih zgodovinskih zanimivosti in umetniških dragocenosti, gotovo edinstveno mesto zaradi svojih špansko-maverskih spomenikov. Danes pa so vitki in prekrasni saracenski stolpi samo še kup kadečega se kamenja, čudovita stolnica pa nepopravljivo poškodovana; vse hiše so popolnoma predrté, preluknjane in izropane. In vendar je med temi žalostnimi razvalinami in smrdečim pogoriščem med tisočih človeških in živalskih trupel vladalo 23. februarja t. l. skoraj blažno veselje in navdušenje. Marakonski legionarji in španski falangisti se »revirajo skozi razvaline, pretegujejo harmonike, vpirajo in plešejo, bolj podobni pošastem kot živim ljudem.

Radio

Programi Radio Ljubljana

Ponedeljek, 7. marca: 12 Operetni odlomki (plošče) — 12.45 Poročila — 13 Napovedi — 13.30 Ruski odmevi (plošče) — 14 Napovedi — 15 Zdravstvena ura: Notranje krvavitve (g. dr. Anton Brocelj) — 16.30 Lalo: Na mornar, orkestralna suita (plošče) — 18.40 Kulturna kronika: Slov. narodno kulturni problem (g. dr. Stanek Gogala) — 19 Napovedi, poročila — 19.30 Nac. ura — 19.50 Zanimivosti — 20 Češka lahka glasba (plošče) — 20.30 Prenos iz Prage: Masarykov spominski večer (obletnica rojstnega dne) — 22 Napovedi, poročila — 22.15 Za zabavo (igra Radijski orkester).

Drugi programi

Ponedeljek, 7. marca: Beograd: 20 Opera — Zagreb: 20 Moški kvartet, 20.30 Praga, 22.30 Plesna glasba — Dunaj: 19.35 Simf. orkester iz Grada, 20.50 Igra, 21.40 Klavirski duo, 22.30 Ork. koncert — Budimpešta: 18.15 Cigan. orkester, 20.10 Koncert, 22.15 Cigan. orkester, 22.05 Kvintet — Rim-Bari: 21 Vokal. in ork. koncert — Varšava: 20 Zab. koncert, 22 Simf. koncert — Sofija: 20.30 Simf. koncert — Berlin: 20 Pihala — Kölnberg: 19.10 Plesna glasba — Lipsko: 19.10 Koroš. pesmi, korošice in plesna glasba, 20 Simf. koncert — Köln: 19.10 Zabav. in plesna glasba — Beromünster: 19.55 Pustni program.

Gospa: »Lona, nikoli se ne izkažete hvaležne. Tudi letrijsko srečko, ki sem vam jo podarila, ste vzeli kar tako, ne da bi se vsaj zahvalili.«
Kuharica: »Počakajte, bomo videli, če kaj zadene.«

On: »Tu stoji, da se krompir dá lahko na petdeset raznih načinov prirediti.«

Ona: »Res?«

On: »Da, Morda bi se ti vsaj enemu načinu priučila.«

ROBERT LORD

27

POD ČRNO KRINKO

»Ravno zdaj se pogovarjava, kako bi me ugrabil, da starši, ki branijo najino ljubezen, niti opazili ne bi ničesar,« je navidez zelo resno pripomnila Betty.

»Da, že sva naredila načrt,« je nadaljeval Ed. »Neko noč boste pustili vrata odprta. Ukradel bom vaš avtomobil, pograbil ves vaš denar, zvezal vašo hčerko, jo vrget v avtomobil ter jo odpeljal...«

»Sijajno...« se je navduševal za ta načrt stari Grogan.

»Nato jo bom odpeljal na Rocky-Mountains, kjer se bova nastanila v skalnati votlini. Lovila bova ribe in divjačino...«

»Vzemita s seboj tudi karte, drugače vama bo tam preveč dolgčas...« je še dodal stari Mike.

Zdaj se ni nihče več od njih mogel zdržati smeha.

Stara Groganova se je posebno lahko smejala. Zanj je bil ves svet lepši in vedrejši od takrat, ko je Betty povedala, kako je bilo, ko sta šla z Edom v kino. Stara Groganova ni ravno rada hodila v kino, pa ji je bila ta ustanova od tistega dne mnogo bolj priljubljena... Že davno je skrbno prikrivala željo, da bi Ed zasnubil Betty in da bi se poročila. Zdaj je bil položaj že precej razčiščen, tako da je bilo več kot gotovo, da se bo njena davna želja izpolnila.

»Čas bi že bil, da gremo spat. Zjutraj bo treba spet prijeti za delo,« je dejal Mike in vstal.

»Pojdimo, otroci,« je hitro še pristavila žena. »Morda vidva želite še malo sprehoda pred hišo... Slavci pojo... Luna sije... Oh, kako je krasno biti mlad!...«

»Kontra,« se je oglašil že pred vrati svoje sobe stari Mike. »Kontra, pa lahko noč, otroka. No, pojdi stara, ne žlobudraj neumnosti.«

»Lahko noč, Betty. Lahko noč, Ed... Nikar že nocoj ne pobegnita v pragozd. Jutri moram Betty še naučiti, kako se kuha divjačina. Lahko noč!«

Betty in Ed sta ostala sama. Šla sta skozi prednjo sobo in sedla za nekaj časa na verando pred hišo.

Bettyina roka je bila tako topla in mehka! In Ed je imel rad to drobno, dobro ročico. Nista mnogo govorila... Pač, sta, toda brez besed... Le sem pa tja je kdo od njiju potihlo spregovoril.

»Imela bova svojo hišico, Betty,« je polglasno dejal Ed. »Prvemu sinu mora biti ime Rudyard... Tako je bilo ime mojemu očetu. Ime za prvo hčerko pa si izberi ti, Betty...«

»Na čast mojemu očetu jo bomo imenovali »Kontra!...«

Potihlo sta se oba zasmejala. Pa tudi smeh je kaj hitro utonil v sreči.

Čas je potekal tako hitro, kakor teče takrat, kadar je človeku vsake minute neizrečeno žal...

IX. poglavje.

Prvo vznemirjenje v Pine-Lakeu.

V tovarni Hendon-Works ni bilo nikakih posebnih sprememb. Ravnateljstvo je bilo zadovoljno z novim nadzornikom Dobrowskim. Tudi delavci so bili zadovoljni. Le dva sta neprestano godrnjala. Bila sta to Frank in Cliff. Ed je večkrat poskušal, da bi pomiril Franka. Ta pa se ni in ni hotel spametovati... Ed je prav dobro čutil, da se je Frank nekam odtujil od njega. Bila sta si nekoč najboljša prijatelja. Danes pa? Frank se je stalno držal samo Cliffa. Kar naprej sta se nekaj skrivnostnega pogovarjala med seboj. Kadar se jima je Ed skušal približati, vselej sta utihnila.

Se nekajkrat sta prišla Frank in Dobrowski v navzkrižje. Danes je bil ta spor posebno neprijeten in neugoden.

Po kosilu se je Frank malo dlje zadržal v garderobi. Vsi drugi so bili že pri svojih strojih, samo njegov je čakal na človeka, ki bi ga pogljal.

Joe Dobrowski je šel po dvorani od stroja do stroja. Ko je prišel do Frankovega, je začudeno obstal.

»Kje je Frank Taylor?« je vprašal delavca pri sosednem stroju.

»Najbrž si čisti zobe v garderobi,« je v šali dejal delavec.

»Grem pogledat, kaj dela tam.«

Joe Dobrowski je odhitel z velikimi koraki proti garde-

robi in ravno na pol poti že srečal Franka, ki se je počasi pripravljal na delo.

»No, Frank, ali si malo zadremal po kosilu?«

Frank je takoj razumel zasmeh v nadzornikovem glasu ter odgovoril jezno, a na videz še zelo mirno:

»Ah, da... Malo sem razmišljal o tem, kako bi vzgojil novo vrsto kokoši, ki bi znesle po dve jajci ali po tri na dan...«

To o kokoših je povedal na račun Joejevega deda, ki je blizu mesta imel posestvo in je vzgajal veliko najraznovrstnejših kokoši. Tudi Joe Dobrowski je živel na tem posestvu.

»A, tako! No, ko boš lepega dne zaradi nemarnosti odpuščen iz službe, boš imel dovolj časa, da premišljuješ o kokoših... Pridi tedaj na našo kmetijo,« je odvrnil Joe. »Zdaj pa se primi dela, za katero prejemaš plačo!«

»Zelo si ljubezniv, Joe! Rad se odzovem tvojemu vabilu in bom tudi prišel na tvojo kmetijo. Posla se bom pa oprijel toliko, kolikor se mi bo ljubilo.«

»Frank, opominjam te zadnjikrat! Bodi pameten in ne igray se s službo...«

»In ti, Joe, se ne igray s svojo glavo,« je odvrnil Frank ves razburjen.

»Nekoč si mi bil tovariš, zato sedaj nisem slišal, kar si mi dejal!...«

Medtem se je približal Ed, ki je opazil, da sta se Joe in Frank spet sporekla, ter ju hotel pomiriti.

»Vajin pogovor je tako ljubezniv, da ga bosta gotovo zvečer v baru nadaljevala. Zdaj bi pa lahko šla na posel.«

»Da, čisto gotovo ga bova nadaljevala, ta razgovor,« se je spet obregnil Frank. »Bova že dobila tudi za to prilžnost...«

Frank je hitro odšel k svojem stroju. S tem je bil pogovor končan. Joe je bil malo ponižan ali vsaj pobit. Nikdar ni imel namena, da bi komu prizadejal kaj hudega. Izvrševal je dolžnost, ki jo mu je poverilo ravnateljstvo tovarne. Trudil se je, da bi bil svojim tovarišem dober in da bi jim šel vselej po moči na roko, toda Frank ga je neprestano in nalašč izzival.

Cliff je izza vogala s posebnim užitkom poslušal ta prepir med Frankom in Joeom. Ob odmoru je prišel Cliff k Franku in mu dejal: